

## Halucinație cu munți

Adrian Păunescu

---

Lumina trece munții pe curat;  
și-n brazii negri se ascut cuțite.  
Eu viața mi-am trăit și mi-am urmat  
c-un blând instinct, al fiarei fericite.

Atâtea-s numai scrum din tot ce-i foc,  
plutim pe o planetă de cenușă,  
cu nărilor clipind din loc în loc,  
cu brazi ce stau cum clanțele la ușă.

Deodată tac și mi se face frig,  
în jurul meu se sparge-o catedrală  
în mii și mii de vânturi și ninsori.  
Încep pe nume moartea să mi-o strig

și-atunci cenușa neamului se scoală  
și eu exist □ nebun - de două ori.